

Ved 3die Medlem for 2den Kreds, Jørgensen, er overgivet mig et Andragende til Rigsdagen fra Ærø Landboforening angaaende en Forandring af Jordebogsafgiften paa nævnte Ø. Andragendet vil blive overgivet til Skatteudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Stempelafgiften af de af Aalborg Havnekasse for et Laan af 1,310,000 Kr. udstedte Obligationer.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1377.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C., Sp. 767) og dets *Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Patentlov af 13de April 1894

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Bramsen): Den nugældende Patentlov indeholder i sin § 1 den Bestemmelse, at Patent ikke kan meddeles angaaende „Opfindelser, der paa den Tid, da Ansøgning om Patent indleveres, allerede findes saaledes beskrevet i almindelig tilgængeligt trykt Skrift eller her i Landet ere bragte saa aabenlyst til Anvendelse, at sagkyndige derigennem ere i Stand til at udøve dem“. Imidlertid er der i samme Lovs § 28, for at give Danmark Adgang til at kunne tiltræde den i Paris 1883 indgaaede Konvention angaaende Oprettelsen af en international Union til Be-

skyttelse af den industrielle Ejendomsret, truffet en Bestemmelse, som gaar ud paa, at det ved kongelig Anordning i Afgivelse fra § 1 kan bestemmes, at den Opfinder, som i en fremmed Stat har indleveret Ansøgning om Patent paa en Opfindelse, skal kunne erholde Patent her i Landet, naar han inden 7 Maaneder derefter indleverer Ansøgning derom, selv om Opfindelsen i Løbet af dette Tidsrum er bleven saaledes beskrevet eller bragt i Anvendelse, som det omtales i § 1. Vi tiltraadte fra 1ste Oktober 1894 den af mig nysnævnte Union, og i Henhold til den Adgang, der altsaa er aabnet dertil ved § 28, blev der udvirket en kongelig Anordning, som satte den nævnte Frist til 6 Maaneder for Europa og 7 Maaneder for Stater uden for Europa, hvilket er i Overensstemmelse med de for Unionen gældende Regler. I 1897 begyndte imidlertid en Række Konferencer i Bryssel mellem de interesserede Staters Repræsentanter, og disse Forhandlinger sluttede i December 1900, blandt andet med Vedtagelse af en Forandring i Pariser-Konventionen af 1883, hvad den nævnte, hidtil gældende Frist angaar, idet man vedtog at forlænge den til 12 Maaneder saavel for europæiske som for ikke-europæiske Stater. Det havde nemlig vist sig, at Fristen paa de 6 eller 7 Maaneder var et for kort Tidsrum, særlig for de Lande, hvortil Danmark hører, som benytte det saakaldte Forundersøgelsessystem, d. v. s. det System, hvor Opfindelsens Nyhed konstateres, forinden Patent meddeles.

Nu have Danmarks delegerede i det sidste Møde i December 1900 tiltraadt den Beslutning, som i den Henseende er tagen, naturligvis under Forbehold af Lovgivningsmagtens Samtykke til en Ændring i den af mig nævnte § 28 i den bestaaende Lov. Danmark vil have betydelig Nytte af denne Fortrinsfrists Forlængelse, der længe har været ønsket af danske Opfindere. Men dertil kommer, at Tyskland vil slutte sig til Konventionen, naar denne Forandring vedtages, hvilket er af stor Betydning for danske Opfindere, da største Delen af danske Ansøgere, som søge Patent i Udlandet, først og fremmest søge Patent i Tyskland. Det lader til, at man i de andre Lande med større Lethed end her kan faa saadan Forandring tilvejebragt. I hvert Tilfælde er Forholdet for nærværende Tid det, at uagtet jeg ikke har opsat at udarbejde Lovforslag med Bemærkninger og ikke har forhalet Sagen paa nogen Maade, ere vi dog komne i det Tilfælde, at vi ere det